

Setrvat v poznané pravdě

Hošťálková 7. 7. 2019

Písně: 150, 443, 427, 682, 510

Čtení z Písma: Izaiáš 51, 1. 4 - 8. 11 - 16

Text kázání: 2.ep. Timoteova 3, 14 – 17

Milí bratři a sestry,

slyšíme dobře tuto výzvu? **„Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen.“** Pavel napíše tato slova Timoteovi z vězení. Jednoho dne se oba potkali. Ten starší právě sděloval jiným, že v Ježíši Kristu Bůh pro všechny připravil záchranu - člověk nemusí ve svém hříchu zahynout. Ten mladší rozpoznal, že jeho slova jsou určena také jemu a otevřel jim své srdce. Vzájemné setkání Pavla s Timoteem na ně oba hluboce zapůsobilo. Stali se společníky a doživotními přáteli. Základem jejich života i pevného přátelství bylo evangelium Ježíše Krista. A Timoteus se stal nejen Pavlovým průvodcem, ale Kristovým svědkem, spolu získávali další pro Pána. Timoteus směl být svědkem toho, jak se tvoří první církve; byl obdarován k této službě a třebaže byl ještě mladý brzy na něj byl přenesen úkol vedoucího sboru.

Z dopisů, které jsou Timoteovi adresovány, se dozvídáme něco o situaci v křesťanských sborech tehdy; a též o povinnostech takového vedoucího sboru, i o životě křesťanů pod křížem. Pavel měl Timotea velmi rád, ale nebránilo mu to, aby mu připomínal a kladl na srdce zvěstované evangelium a nabádal jej ke statečnosti a vytrvalosti: **„Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen.“**

Také nám chce apoštolovo slovo nově přiblížit a připomenout dvojí: Vyzývá nás, abychom **v naší konkrétní** křesťanské situaci chránili a opatrovali to, co jsme z Kristova evangelia zaslechli my, a sděluje nám, že Bůh chce **právě nás** svým Slovem nejrůznějšími způsoby ovlivňovat a vést, a skrze nás pak působit na naše okolí.

Právem můžeme, ano musíme, v této souvislosti odkázat též k reformačním důrazům Mistra Jana Husa. Též on znovu pozvedl pochodeň pravé, kristovské zbožnosti a předal nám ji. Nejsou to především mravní ideály, ale především tato pravá, kristovská zbožnost, kterou máme chránit a ve které se máme stále rozvíjet a růst i my.

Situace, ve které se Timoteus tenkrát nacházel nebyla snadná. Ano, společenství to tu bylo, ale s čím vším musel na tomto místě zápasit! Potkával se tu s lidmi, kteří se domnívali, že slyšené slovo evangelia není nutné brát ve všech jeho výpovědích tak vážně, dostávalo se jim do polohy diskusního předmětu, se kterým je možno zacházet podle vlastních poznání. A ten mladý Timoteus? Ten se ovšem ještě musí od nás mnohému naučit! Tak tomu bylo neustále, v celé své dlouhé historii procházela Kristova církev těmito nebezpečnými údobími. Apoštol pochopil, že do tohoto chaosu je potřebné říci jasné a rozhodné slovo a téměř zavelel: **„Ty však setrvávej!“**

Timoteus dostal při svém narození do vínku drahocenný dar. „**Od svého dětství znáš svatá Písma**“. A Pavel mu připomene také jeho babičku Lóis a matku Euniké, které ho vedly k upřímné víře. Timoteus byl ještě ovšem vychováván ve „**svatých Písmech**“ židovského, Starého Zákona. V těchto „**Písmech**“ byl Bůh chválen a vyvyšován. Timoteus se z nich dozvídal o Božích dějinách se svým lidem, učil se hledět na Boha jako na svého pastýře, za mnohými výpověďmi pro-roků se mu stávalo zřejmým, že právě tento Bůh má pro náš svět své zaslíbení a jeho naplnění je již na cestě. Jak veliký a vzácný je to dar, když někdo smí vyrůstat v rodině, ve které se skládají ruce k modlitbám, kde se v důvěře otevírá Boží Slovo a kde mu je nasloucháno! „**Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil.**“ Podobnými slovy to Ježíš kladl na srdce svým učedníkům: „**Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás!**“ (J 15,7a).

Bůh náš Pán si s námi přeje skrze své Slovo hovořit. Odvažme se opět **brát Bibli do rukou**, začtěme se do ní, přemýšlejme nad ní, objevujme znovu v našich rodinách hloubku a potřebnost domácích pobožností. Využijme této Boží nabídky. Společenství Ježíše Krista vždy bylo, je a stále bude neseno, budováno a zachováno jak věrným dosvědčováním Božího Slova, tak věrným nasloucháním jemu. Timoteus porozuměl Pavlovu poselství o Kristu jako naplnění všech starozákonních Božích zaslíbení. Kříž a Kristovo zmrtvýchvstání se mu shodovalo s tím, k čemu byl veden a co se již ze „**svatých Písem**“ naučil. Porozuměl, že Bohu jde o záchranu všech lidí a záchranná moc Písma záleží v tom, že odkazuje a vede k víře v Ježíše Krista.

To, co svým životem a ve svém životě dětem představíme, to, v jaké atmosféře budou vyrůstat a co při nás samotných rozpoznají, že se stalo základem našeho vlastního života, to bude rozhodující měrou určovat také jejich vlastní zvolenou cestu. „**Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen.**“ To jistě neznamená a nesmí znamenat, že skončíme ve ztuhlé jednostrannosti, s klapkami na očích. Církevní projevy, bohoslužebné formy ty se samozřejmě mění. Mění se a mají se měnit i způsoby, jakými se pokoušíme Kristovo evangelium předávat dál, nikdo by nám jinak nerozuměl. Ale ono „**setrvávat**“, znamená: jít stále dál cestou, která nám byla Božím Slovem naznačena a dosvědčena, za stálého naslouchání Božímu hlasu.

A ještě druhá výpověď našeho textu: **Bůh nás chce ovlivňovat a vést nejrůznějšími způsoby**. Timoteus má předávat Boží Slovo dále. Má je předávat lidem svého společenství. A tato společenství křesťanů mohou být velmi různá - silná nebo ve víře slabá, živě naslouchající a přemýšlející nebo váhající a pochybující, pokorná nebo pyšná. Jim všem - nám všem - je toto Slovo určeno, má nás potkat, má být nám všem ku prospěchu, pomoci nám vybřednout z vlastních poznání a představ a dodávat životní sílu skutečné víry.

Právě to je na Bibli to podivuhodné, že ji nemůžeme číst jako nezúčastnění čtenáři, to bychom ji velmi brzy odložili. Čteme-li Bibli skutečně, pak se nás chce její slovo dotknout, oslovit nás. Pozvolna začínáme poznávat, že ona nás vtahuje do hlubin svých výpovědí, že toto slovo náhle před námi ožívá, stává se Slovem Božím a je zaměřeno právě na nás; stává se nám jasným, že jsme to právě my, které chce dosáhnout a postihnout. Apoštol Pavel tady říká: „**Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti.**“ Jsou zde vyjmenovány čtyři věci o kterých je řečeno, že „**pochází z Božího Ducha**“:

„**Písmo je dobré k učení**“. Jak bychom se jinak k víře v Boha a z toho vyplývající důvěry v něj dostali, kdybychom se nejdříve o něm a jeho vůli s námi něco

nedožvěděli. Písmo nás uvádí na cestu poznávání velkých Božích činů, jeho jednání s člověkem - s námi; poznávání toho, co pro nás on sám nasadil, vykonal, podstoupil.

Ale Písmo také odhaluje lidská provinění - „**je dobré k usvědčování**“ z hříchu. Jak obстоjíme před svatým Bohem? Nepodobáme se Adamu a Evě, kteří se v poznání vlastního provinění před Bohem ukrývali? Nejsme podobni všem, které na své cestě potkával Pán Ježíš, který svým pohledem odkrýval všelijak dobře ukrytý lidský hřích - celníku Zacheovi, bohatému mládenci? Také učedník Petr musel pod jeho zkoumavým zrakem poznat jak je hříšný. Slova Písma nám posvítí právě na to, co je v našem životě zlého, vyvádí nás z každého sebepřeceňování. Bůh skrze ně oslovuje a usvědčuje hříšníka.

Avšak ten, kdo **to** ví, ten **také** ví, že Pán s námi takto jedná proto, aby nám pomohl, aby nás zachraňoval. Otevírá před námi cestu, na které teprve může být vykonán další krok. Zprošťuje nás viny, „**Písmo je dobré (a slouží) k nápravě**“ člověka. Zvěstuje nám to, před čím stojíme v údivu: Kristus zemřel na kříži kvůli nám a pro nás vstal z mrtvých. Pro Krista a jeho - zde na zemi - dokonané a dokonalé dílo se smíme stávat novým stvořením. Kdo toto ve víře přijímá, ten se stává vlastníkem toho, co může dát jen Bůh. - Získává nový život.

A nakonec: Bůh plný milosti nás obdarovává svou vlastní spravedlností. A Písmo je tu poté „**dobré k výchově ve spravedlnosti**“, je nám na této cestě dobrým světlem. Stáváme se žáky, kteří se mají v této darované spravedlnosti cvičit, růst v ní, dobře se rozvíjet, „**aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu**“. Slovo Písma nás chce uschopňovat k novému jednání, jednání z víry. Slovo Písma nás vede k tomu, abychom se mohli chovat jako Boží lidé; jako ti, kteří stále více odhalují onu novou dimenzi života v jeho, Božím Slově - živém oslovení, které se týká právě nás osobně.

A protože „**veškeré Písmo pochází z Božího Ducha**“, dává se nám Bůh poznávat právě skrze ně. Smíme je otevírat a číst - „**je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.**“

Amen.